

[Justitsministeren.]

spørgsmålet for justitsministeriet, og at jeg regner med, at sagen i dag af rigsadvokaten oversendes til justitsministeriet; så må vi jo se på den og læse den — så er den jul ødelagt. Men jeg vil gerne tilføje, at vi i justitsministeriet, da jeg er enig med det ærede medlem i, at en sådan sags behandling må fremskyndes, vil være opmærksomme på, at der hurtigt må tages stilling til spørgsmålet; jeg vil dog gerne sige, at den tid, sagens behandling hidtil har taget hos anklagemyndigheden, har været uden betydning for bogens udbredelse, idet forholdet, efter hvad der er oplyst for mig, er dette, at oplaget øjeblikkelig blev udsolgt, da de interesserede havde læst anmeldelserne.

Kirkeministeren (Bodil Koch): Jeg er glad for, at det ærede medlem hr. Foged dog kunne mærke, at jeg er absolut velvilligt stemt overfor det arbejde, der gøres i Lissabon af Indenlandsk Sømandsmission, men når der lægges budget i de forskellige ministerier, sidder man dér med alle disse større eller mindre bevillingsandragender, og et sted må man skære af. Der har altså ikke været mulighed for denne gang at nå frem til en bevilling til dette arbejde, men jeg vil gerne i anledning af det ærede medlems ord om, at der skulle herske eventuel vrangvilje hos de skiftende finansministre overfor det arbejde, der gøres gennem kirkeministeriet, sige, at det er en meget stor misforståelse. Jeg ved ikke, om det ærede medlem lagde mærke til, at den nuværende højtærede finansminister, da han forleden dag ved et møde talte om nødvendigheden af besparelser indenfor byggeriet — det, vi jo alle kender nok til — netop udtrykkeligt nævnte, at han var klar over, at man måtte tage særligt hensyn dels til det byggeri, der har tilknytning til de problemer, som rejser sig omkring de kommende store ungdomsårgange, dels — og det nævnte han specielt — til det påtrængende kirkebyggeri i omegnen. Det tyder dog på en meget positiv velvilje.

Jeg kunne i denne forbindelse have lyst til også at gøre opmærksom på en af de små bevillinger, der let ligesom upåagtes, men som dog har sit værd og viser finansministerens velvilje overfor det arbejde, jeg

står til ansvar for; jeg tænker på den lille bevilling til præsters studierejser, som gennem de sidste 3 år er forhøjet fra 3 000 til 6 000 og nu til 10 000 kr., netop fordi man er klar over, at det er et område, hvor man bør stille sig så positivt som vel muligt. Men vi er nu engang alle inde under det, man kalder nødvendighedens sparelov; det skulle dog det ærede medlem hr. Foged, der er venstres repræsentant, kunne forstå og også billige at vi holder os efterretteligt.

Jeg vil dernæst gerne vende mig til det ærede medlem hr. Hvidberg.

Om Bartholdy-Søllingsagen skal jeg ikke sige meget mere — det ærede medlem hr. Hvidberg og jeg finder jo ikke frem til enighed om denne sag. Jeg må så trøste mig med, at jeg har juristerne på min side, ikke alene den fornemme jurist ovre i kirkeministeriet, hvis skøn det ærede medlem efterlyste, da han først rejste sagen offentligt, men også præsteforeningens juridiske konsulent. Jeg tror derimod, det ærede medlem og jeg sikkert kan blive enige om, at der naturligvis må vises den størst mulige tilbageholdenhed med hensyn til navns nævnelse fra prædikestolen, og det skal så være mit sidste ord i denne sag.

Dernæst har jeg nogle knappe bemærkninger, som det ligger mig på sinde at fremføre i anledning af det ærede medlems replik til mig angående folkekirkens almindelige situation.

Mit kirkesyn dækkes ikke af begrebet „religionsanstalt“. Det fremgik ganske klart af min tale. Jeg understregede udtrykkeligt, at folkekirken ikke står for hvad som helst, men at den er evangelisk-luthersk, og jeg fremdrog den grundlovsparagraf, hvori dette er fastslået. Jeg tror, det ærede medlem vil indrømme det, hvis han har læst fortrykket igennem. Disse bemærkninger skulle jeg være fremkommet med allerede i går, og det er mig så meget mere om at gøre at understrege disse synspunkter i dag, som „Dagens Nyheder“ under en sensationel overskrift bringer nogle interviews med forskellige præster, som går ud fra et ganske galt grundlag.

Da jeg forleden hørte det ærede medlem tale ud fra hans dybe foruroligere, følte jeg så stærkt som aldrig før faren ved, at vi i den vestlige verden, i det, man dog endnu